

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci

Bb. Daniely Vlčkové

Problémy dětí s ADHD ve škole

Formální úroveň práce

Práce je přehledná, má jasnou strukturu. Splňuje požadovaný rozsah stran. Obsah je přehledně členěn číselně. Prospělo by však, kdyby byl členěn také graficky použitím různých druhů a velikostí písmen.

Jazyková stránka práce

Práce je dobře jazykově upravená. Autorka se vyjadřuje jasně a přiměřeně užívá odborný styl.

Obsahová stránka práce

Autorka vychází ze zkušenosti, že pedagogové chtějí dětem se syndromem ADHD pomoci. Mají sice dobrou vůli, seznámili se s problematikou při studiu a na odborných seminářích, ale nejsou informováni natolik, aby dovedli pomoci kompetentně a efektivně. Proto je hlavním cílem práce poukázat na řadu praktických technik, metod a návodů, které mohou pedagogům v přístupu k dítěti s ADHD pomoci. Autorka chce také zdůraznit všechny symptomy a další vodítka, která přispějí pedagogovi k laickému rozlišení dítěte s poruchou ADHD od dítěte, které se projevuje také nepozorností a vyrušováním, ale které syndrom ADHD nemá.

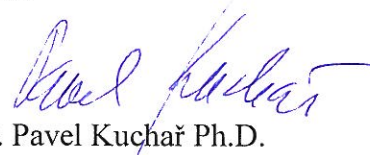
V teoretické části práce autorka podrobně rozebírá hlavní znaky syndromu ADHD, kterými jsou hyperaktivita, impulzivita a nepozornost. Dále se zabývá poruchami, které syndrom ADHD provázejí (percepčně motorické poruchy, poruchy paměti, poruchy myšlení a řeči, emoční poruchy a z toho vyplývající možné poruchy chování). Dále autorka uvádí metody výuky těchto dětí a rozebírá vztahové problémy. Velký důraz klade na spolupráci školy a volnočasových zařízení s rodiči.

Práce je obohacena kazuistikami. Uvedení kazuistik vidím jako velmi vhodné, neboť kazuistika velmi dobře ilustruje daný problém, který může mít v jednotlivých případech určitou variabilitu danou osobností dítěte. Kazuistika pomáhá pedagogovi k růstu schopnosti přesného rozlišování syndromu ADHD od projevu nepozornosti, impulsivity a neklidu, které mohou mít jiný původ než v případě ADHD.

V praktické části práce autorka dělá dotazníkové šetření u osmi pedagogů pracujících ve školní družině. Cílem bylo zjistit, zda si jednotliví pedagogové uvědomují, jaké mají děti s ADHD obtíže. Dále autorka sleduje, zda pedagogové dokáží na potíže dětí se syndromem ADHD odpovídat pedagogickými prostředky, popřípadě navrhnout preventivní opatření. Z výzkumných rozhovorů jasně vyplynulo, že většina z nich má jasnou představu o podstatě ADHD. Záleželo však na věku pedagogů. Paradoxně mladší kolegyně byly s problematikou velmi dobře obeznámeny a dovedl se v ní orientovat a tyto znalosti pomítnou do svého pracovního působení. Kolegyně starší neměly tuto připravenost. Snažily se sice s dětmi se syndromem ADHD spolupracovat, ale jen s metodami, které se jim již dříve dlouhodobě osvědčily.

Autorka prokazuje vysokou erudovanost v této problematice. Dovede svou pracovní zkušenost z práce s těmito dětmi kvalifikovat reflexí odborné literatury. Práce se jeví spíše jako praktická příručka a směřuje ke zdůraznění pedagogických metod a postupů, které mohou pedagogům pomoci při setkání s dítětem, něhož se vyskytuje syndrom ADHD.

Práci doporučuji k obhajobě.

Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.

V Českých Budějovicích dne 16.5.2012.